

Frefen Balle matab siis kõik oma murekoorma oma südamesse ja jutustab ainult oma wõderastele talle tehtud ülekohut, misjuures ta ise palawaid pisaraid walab. . .

Jõulu laupäew. . . Frefen Balle läheb furnuaiale, frants läes, mida ta hauale tahab wiia ja näeb korraka „petist“, kes enesele uue palitu on julgenud teha lasta. „Dnnetust“ päewast peale ei olnud ta teda enam näinud. Ta oli siis ruttu ühe habemeajaja juurde sisse jooksnud, — teades, et wanapiiga talle sinna järele ei tule.

Esimene Jõulu püha. . . Kõwasti helisewad kirikukellad. . . Terwes linnas walitsew pühade liikumine. Rabel on kunst ja lilledega ärachitud ja inimesed tulewad furnuaiale oma armsamate haudadele lillesi annetama ja palwetama. . . Kirikukellad helisewad kõwasti pühalikult. . .

Frefen Balle ei näe ega kuule midagi. Ta kuuleb ainult kuidas lumi ta jalgade all krubiseb ja näeb ainult „petise“ uut palitut toreda linnunahast kraega.

Ainult kättemaksmise himu põleb ta sees — ta wistab oma frantsid läest maha ja jookseb leppi ülestõstes ta järele.

Ta lööb tee peal ettepuntuwad kuused kõige küünlatega ümber, trambib roosid, tulpanid haudade peal maha ja kihutab talle järele, üle hauaküngaste ja üle kõige, mis ette juhtub. Ja kui ta siis talle järele jõuab, siis jooksewad sõimusõnad üks teisest wägewam üle ta huulte, — nagu põlew laawa Besuwist wälja purtsab.

Waene „petis“ pistab ümberwaatamata põgenema, nagu pöder, keda koerad taga ajawad ja karjub, mis wähegi jõuab: „Sa oled kurat — päris tõsine kurat!“

Aga wanapiiga saab alatu „petise“ warsti lätte, kuni juurderuttanud inimesed waele petuse ta küünle wahelt päästawad.

Siis alles läheb Frefen Balle rahulikult kõrwale, korjab oma frantsid ülesse ja seab oma hauda korda, mispeale ta ruttu kodu tõttab. Oma toas istub ta siis wedruseentoolile ja kiigutab end kuu, kuu, taja, taja, — ise mõtlewalt oma ette waadates. . .

Warsti peale selle sureb „kurjategija“. . . Kui ta testament awati, siis selgus, et ta sel tähtsal päewal, esimesel jõulupühäl kell 9 hommikul oma testamendi ümber oli teinud ja kõik oma wara Frefen Ballele pärandas, sellest nuidugi ta oja oma lastele. . .

Kas ei ole see mitte armastus?

Tartus, Kaubahoowis nr. 26.

G. Günther'i

enne Martin Bötler'i

wärwi pood

Tallinnas ja Wiljandis,

Tartus, Kaubahoowis № 6,

müüb tingimata kõige odawama hinnaga kõiksugu hääd lõnga ja kanga wärwifid, seebifivi, willa kraasifid ja kuulsaid Steiermarki terase wikatid. Maalidri wärwifid kuniwalt ja aururammuga õliga õerutud. Wärnitsad, latti, liimi ja viinõlifid. Seina- ja katusepappi wabriku hinnaga.

Tartus, Kaubahoowis nr. 26.

Ilma hinnata!

Kas teie põete Rheumatismust?

Kõik liikmete wigastus üldiselt kroonilise Rheumatismuse juures.

Mina leidisin ühe täitsa kahjuta rohu Rheumatismuse arstimiseks ja, et kõik auustatud lugejad sellega tutwustada, saadan heameelega igale soovijale ilma mingi maksuta ühe proowi, ühes pildidega kaunistatud raamatuleiega, wene, jalka ehk poola keeles, milles Rheumatismuse omad mitmesugused olekus kirjeldatud on. Kirjawahetus võib ka eesti- ja läti keeles olla. See on üks wäga mõnuss rohi, mille abil paljud lapsed ja leppid nurga on heitnud Adresserige postkaart 4 kop. margiga:

Dr. G. Trajner, 245 Bangor House, Shoe Lane, London, England.

Tähendus: Peaks Teie ehk edaspidi veel seda rohtu tarwitama, siis võite teda arstidelt, ehk kohalikult apteegist saada.

Seda ja teist.

Uue kasu. Kord leidis Peeter Suur oma naljahamba Balakirewi magamast ja wihastas.

„Sa sunnik magad hirmus palju, see on ju terwijele kahjulik!“

„Just sellewastu: uni on mulle terwijeks ja kasuks!“ wastas naljahammas.

„Misparast?“ küsis teiser.

„Terwijeks selleparast, et ta jõudu tõwendab, kasulit selleparast, et unes inimene ikka wähem pattu teeb kui ilmji.“